

Plejadisch-plejarische kontaktní zpráva

Rozhovor mezi Quetzal z Federace Plejaren a »Billym«, Eduardem Albertem Meierem, BEAM

Nepříjemnosti spjaté s kontaktními zprávami pokračují i nadále

Od Bernadette Brandové

Tytěž zlé a zlovolné zásahy, které Billymu ztěžovaly život už při vyvolávání 900. kontaktní zprávy, opět probíhaly a probíhají i v souvislosti s touto kontaktní zprávou. Při sepisování vyvolávaného textu ze zprávy jednoduše mizejí jednotlivá slova nebo se ve větě náhle objeví na špatném místě – nemluvě o nesčetných pravopisných chybách, číslech a interpunkčních znaménkách, jež se zcela bezdůvodně objevují ve slovech a větách; ale to není vše, neboť zdaleka nejhorší je, že ze zprávy jednoduše mizejí celé části vět a kompletní odstavce. Při tom se může veskrze stát, že zmizelé texty zahrnovaly celá souvislá a celostránková vysvětlení, jako se to stalo například v případě této aktuální, 901. kontaktní zprávy. Z tohoto důvodu se Billy rozhodl k tomu, aby její první část uveřejnil takřikajíc předběžně, aby si část těchto vysoce důležitých informací našla cestu na veřejnost co nejrychleji to bude možné.

Jakmile Billy vyvolá a opraví druhou část této zprávy, resp. opět nanovo vyvolá části, které mu v počítači opět zmizely – a až budou pak konečně uzavřeny dodatečné korektorské práce, při nichž mohou být opět odhaleny chybějící části, chyby a zpřeházené části textu –, tak bude druhá část této kontaktní zprávy spojena s prvou a zpráva bude publikována ještě jednou v kompletní podobě.

Nyní tedy níže první část 901. kontaktní zprávy:

Devítistý první kontakt

Neděle, 24. listopadu 2024, 7.26 hod.

Billy Vida, jsem tu ještě dříve než ty; když jsi mě totiž volal, tak jsem si myslel, že už jsi v mé kanceláři. Buď ale vítán a pozdraven, Quetzal, můj příteli.

Quetzal Také tě zdravím, Eduarde. Těší mne, že tě opět vidím při dobrém zdraví.

Billy Ano, zase to jakžtakž jde, ale strávit 4 hodiny v nemocnici nebylo právě potěšitelné, jelikož můj krevní tlak překročil hodnotu 200, takže jsem měl regulérní hypertonii. Za normálních okolností se krevní tlak pohybuje na hodnotách 150–155 na 70–80 nebo podobně. Hypertonie je přece z dlouhodobého hlediska škodlivá, jelikož příliš vysoký krevní tlak – zvláště právě nad hodnotou 200 mmHg – poškozuje cévy, jiné orgány nebo srdce. To vím, ačkoliv nejsem lékař; a dále je mi známo, že se krevní tlak měří v »milimetrech rtuťového sloupce«, což se krátce označuje zkratkou mmHg, kdy Hg představuje chemickou značku pro rtuť. Krevní tlak se měří dvěma veličinami, a sice systolickou a diastolickou hodnotou¹. To horní, resp. vyšší číslo ukazuje takzvanou systolickou hodnotu krevního tlaku, zatímco to spodní, nižší číslo hodnotu diastolickou. Tyto měřicí hodnoty přitom nevyjadřují nic jiného než přetlak vůči atmosféře, přičemž tyto hodnoty – tedy právě krevního tlaku – se za normálních okolností měří jednotkou mmHg, resp. v »milimetrech rtuťového sloupce«, jak to právě bývalo dříve. Dále nejsem v tomto ohledu velmi vzdělán, ale ty budeš se svými lékařskými znalostmi jistě schopen k tomu povědět, resp. vysvětlit více.

Quetzal Při vysokém krevním tlaku je tlak v krevních cévách příliš vysoký, ale uvádět o tom přesnější údaje by překročilo časový rámec našeho rozhovoru, a proto ti příležitostně přenesu do tvého počítače některé informace, které si pak budeš moci i zkopírovat. Nejprve ti chci ale vyložit, že hodnoty krevního tlaku se liší podle věku a pohlaví, a sice ...

Billy ..., ano, to vím, protože o tom existuje soupis, která mám tady v počítači. – Moment, vyhledám ho – – – ano, tady, to je on:

Věk	Ženy	Muži
20 až 29 let	119/75	129/78
30 až 39 let	122/78	130/84
40 až 49 let	130/82	135/88
50 až 59 let	143/86	143/89
60 až 69 let	153/86	150/88
70 až 79 let	155/83	153/83

Co k tomu říkáš, je tento soupis vypočten pro pozemšťany?

Quetzal Ty údaje jsou zásadně správné, a lze je tedy akceptovat.

Billy Pak se tedy můžu cítit klidněji a mohu v případě nutnosti sáhnout k domácím prostředkům a vypít například sklenici vody nebo šťávy z červené řepy (*pozn.: červená řepa = řepa salátová, Beta vulgaris*), pokud bude nějaká v domě, ale Eva mívá zpravidla vždy jednu nebo dvě v lednici jako salátovou zeleninu pro Selinu. K tomu vím, že červená řepa obsahuje jeden dusičnan, který snižuje krevní tlak – to vím již od Sfath, který také povídal, že na vysoký krevní tlak pomáhá pořádný kousek tmavé čokolády. Má-li však

1 Tlak během srdeční kontrakce, která se odborně označuje jako systola, se nazývá **systolický krevní tlak**. Když pak dojde k uvolnění stahu a do srdečních komor proudí nová krev, nastává fáze nazývaná diastola. Tlak v cévním systému se snižuje, a tato nižší hodnota se nazývá **diastolický krevní tlak**; pozn. překl.

černá čokoláda snižovat krevní tlak, tak by měla být tvořena alespoň z 85 procent kakaem, neboť v něm obsažené flavonoidy jsou podle Spath nanejvýš důležité, jelikož právě ony působí na krevní tlak a jeho snižování. V tomto smyslu se každopádně domnívám, že si jeho dotyčné poučení ještě vybavuji. Žel ale moje paměť už nefunguje nejlépe, neboť kvůli mé mrtvici, kterou jsem prodělal před několika lety, utrpěla újmu, stejně jako má mluva, s níž mívám opakovaně těžkosti a jaksi koktám.

Quetzal Tím by ses neměl poměřovat, jelikož to nemá nic společného ani s tvou inteligencí, ani s tvou inteligentností či zdravou normalitou, takže tě tato újma v tomto ohledu nikterak nenarušuje. A okolnost, že ses po své mozkové mrtvici na základě svých myšlenkových snah tak rychle a obšírně opět zorientoval a že u tebe díky tomu přetrvává pouze lehká a občasná porucha mluvy, to ...

Billy ... to je dobré, více k tomu přece vskutku není nutné říkat. Ohledně celé této věci se lze tedy domnívat, že jsem zůstal normální a ...

Quetzal ... přirozeně, o tom opravdu není pochyb. Co ale ještě musím uvést k tomu vysokému krevnímu tlaku: U pozemšťana v mladém věku je normální hodnota 120 na 70/75/80 mmHg, jako u nás Plejaren, takže v tomto ohledu nevykazujeme jiné hodnoty. Nicméně tato hodnota u nás přetrvává až do mnohem vyššího věku, poněvadž naše očekávaná délka života je mnohonásobně vyšší než u pozemšťanů. Co se týče tebe samotného, tak se svým normálním krevním tlakem o hodnotě 150–155 na 70–85 můžeš být velmi spokojen. V zásadě se rozlišuje mezi systolickým a diastolickým vysokým krevním tlakem, přičemž při tomto dělení je hodnoceno, zda je zvýšena buď horní nebo spodní hodnota. Současně je nutno si povšimnout toho, že v těžkých případech vysokého krevního tlaku mohou být zvýšené obě hodnoty. V klidovém stavu jsou u mladých dospělých mužů a žen – jak u pozemšťanů, tak u nás, Plejaren – považovány za ideální hodnoty 120/80. Přesto jsou však hodnoty 139/89 ještě normální, takže se při nich vůbec není nutno obávat zdravotního rizika, takže i hodnotu přes 129/84 lze chápat ještě jako dosti normální.

Billy To je vskutku uklidňující, ale o tom jsme teď patrně hovořili dostatečně, a proto mám něco jiného: Už častokrát jsem zjišťoval, že se na tebe přenáší můj způsob mluvy – jelikož mluvíš stále více po mém způsobu. Začalo ti to být také už nápadné?

Quetzal Tak tomu skutečně je, neboť naše četné hovory, které vedeme mimo rámec těch, jež vyvoláváš a sepisuješ, fakticky silně ovlivňují způsoby, jakými se vyjadřuji a hovořím.

Billy To je přesně to, co zjišťuju už delší dobu. Je tomu tedy vskutku tak, že když spolu dva mluví, tak to »pouští barvu«, jak v němčině říkáme. Tak se to vždy stávalo i mně: Když jsem někde pobýval delší dobu, tak jsem tam jakoby automaticky přejal dialekt i způsob mluvy.

Quetzal Což bývá pravidlem, když lidé své soužití a svoji jazykovou komunikaci pěstují intenzivně a správně a když tato komunikace v tomto smyslu působí.

Billy Tak tomu jistě je; to ale pozemšťané žel nečiní intenzivně, ale jen povrchně, neboť všeobecně je tomu tak, že se i svým zájmům věnují už jen částečně a mezerovitě, takže celý svůj život a s ním spojené chování fakticky již nevedou a neřídí vědomě, ale vnímají a praktikují je už jen tak nějak povrchně a jakoby slepě. Lidstvo na Zemi začalo být v minulých 8 desetiletích krajně nepozorné, kvapivé, roztěkané a bez skutečně hlubokých zájmů, a to v tak zásadní míře, že to vede stále častěji ke katastrofám. Lidé se už jen pitomě a bezmyšlenkovitě věnují sportovním akcím, zábavám a bohatství a fakticky se za nimi honí, aniž by se sami aktivně pohybovali a dělali něco rozumného. Altruismus není už vůbec žádán, a proto se lidé naprosto odcizují svým spolubližním, a neberou tedy na ně už vůbec ohledy, přičemž jim nevěnují své myšlenky ani kvalitní a poctivé způsoby jednání, natož aby se o ně nesobecky starali v naprosté nezištnosti a bez jakéhokoli prospěchářství. Většina lidí dává nějaké věci a »pomoc« svým bližním jednoduše už jen proto, že si přejí tímto způsobem sami dosáhnout velkého zisku a výhod. Z toho důvodu »nepomáhají« proto, že by to považovali za svoji nezbytnou lidskou

povinnost, z loajality nebo jiných důvodů pravé lidskosti, a že by se k tomu cítili zavázáni. Nejednají proto, že by se o druhé nezištně starali, ale poskytují jim nějaké věci a »pomoc« jednoduše už jen proto, že si přejí kvůli tomu sami docílovat profitu, a tedy nikoliv proto, že by pomáhali ze vskutku prociťované humanity; nejsou tedy vedeni svojí lidskou povinností, loajálností či jinými altruistickými důvody, jež by je k tomu zavazovaly proto, že altruismus je lidskou povinností, která vyjadřuje, že se má člověk snažit starat o blaho jiných lidí a že jim má být svým jednáním nápomocen. To znamená, že má projevovat nezištné chování ke zdaru druhých, což má vypadat tak, aby se lidé vzájemně, a tedy v budoucnu i recipročně, podporovali.

Sportovní akce, pitominy, zábavy všeho druhu včetně těch elektronických, luxus, nicnedělání, »peciválství« (*pozn.: lenošení*) a bohatství se však v lidech »zahnízdily«, a začaly tedy patřit na denní pořádek, takovou měrou, že kvůli tomu pomalu, ale jistě doslova chátrají. Většina lidstva začíná být v otázce různých zájmů viditelně stále laxnější, a tudíž i nečinnější, pokud jde o nějaké vlastní hodnotné aktivity i pokud jde o hlubokosáhlé myšlení, kvůli čemuž je stále hůře a hůře nemyslivější, a tedy hloupější, takže myslí čím dál více zdánlivě, a to zejména vinou víry, která hrubě potlačuje jakékoliv jasné, rozumné a reálné vlastní myšlení.

Dnešní technika, která byla vynalezena předčasně o 1500 až 2000 let a s níž dnešní lidstvo ještě nedokáže zacházet a neumí se s ní vypořádat, zavádí pozemšťany do dilematu věření a pustnutí. Moderní technika a veškeré produkty na poli elektroniky, tabletů, notebooků a počítačů všeho druhu je dnes na světě absolutním tržním hitem, ba co víc, zaplavuje celé lidstvo. Stěží lze ještě potkat člověka, který nepobíhá s mobilem u ucha nebo v ruce a který tímto způsobem eventuálně neohrožuje svůj život v překypující dopravě. Vlivem moderní techniky, kterou dnešní lidé nedokážou ovládat, začali být nepozorní při vnímání, jelikož se zaměřují už jen na ty technické výrobky, které mají k dispozici, především na mobily. Kvůli tomu se však ztrácejí v nezájmu vůči svému okolí, přičemž se také nejsou schopni soustředit, protože se bez ustání rozptylují od skutečnosti a už se na ni nekoncentrují, poněvadž jí nevěnují pozornost, a tudíž pro ně už neexistuje. Již nevnímají informace skutečnosti, ba je ani nepojímají, ani si je neukládají v paměti. To proto, že jejich vnímavost je naprosto zablokovaná, přičemž už ani neprovádějí sebekontrolu, a tudíž i zcela postrádají stabilitu a kognitivní úsilí, následkem čehož si absolutně vypojují učební, paměťové i vědomostní funkce, ba co víc i funkce rozeznávání faktických souvislostí, a jak bylo řečeno, i funkce vnímání a samostatného myšlení. Z této příčiny se jim vytrácí veškerá vědomá soustředěnost, která jim tedy odchází do háje a kterou nejsou schopni vynakládat. Z toho důvodu se však otupují a také si znemožňují a blokují vrozenou schopnost se vyvíjet, resp. prodělávat vědomě evoluci. Zakrňují jim všechny kognitivní schopnosti, vytrácejí se jim všechny vědomé zájmy, ztrácejí úroveň, stávají se tupými a lhostejnými, stupidními a jaksi apatickými vůči skutečnosti a její pravdě. A že se tyto věci fakticky už rozšiřují ve většině lidstva, to lze úděsně konstatovat. A toto faktum, tedy že se velké masy pozemšťanů postupně ohlupují, půjde patrně stěží ještě zastavit. To vnímají i ti, kteří dřepí ve vládách po celém světě a kteří vědí, že mohou beztréstně dělat a nedělat, co se jim zachce, protože velké zástupy již otupených občanů v národech začaly být tak stupidní, že dokonce už ani nepřicházejí na myšlenku se tomu vzpírat, takže připouštějí, aby s nimi bylo jakkoliv nakládáno, ať už se jim »naservíruje« cokoliv.

Co by bylo ale nyní nutno pro jednu otevřeně povědět, je to, o co jsem tě žádal, načež jsi řekl, že se budeš chtít nejprve zeptat Grémia na to, jaký je jeho názor a zda má být otevřeně uvedeno to, na co jsem se tě tázal.

Quetzal O to jsem se postaral, a bylo mi vysvětleno, že je v pořádku, když o tom budeme otevřeně hovořit a když potom vše sepíšeš, až budeš náš rozhovor vyvolávat.

Billy Och – potom jsem uvažoval správně, že zveřejníme některé věci, pokud jde o to, jak vypadá pravda o velmi mnoha státních prezidentech světa, pokud patří k sortě nepoctivců a pokud do slova

a do písmene bezprávně a nadutecky zneužívají svoji moc. Ty okolnosti, které vyplývají z vašich záznamů o probíhajících skutečnostech a všech jejich pravdách, by tedy měly být uvedeny. Z toho všeho, co jste sestavili, by měly být některé věci otevřeně řečeny, a sice zejména, pokud jde o některé informace od Semjase, Ptaah, Bermunda a tebe, Quetzal, jakož i od Florena, Enjana a nakonec i ode mě, neboť já jsem přece sám viděl a takříkajíc spoluzažil mnohé věci, když jsem směl někoho z vás doprovázet na cestách minulostí nebo budoucností. Tím vším, co bude vysloveno, samozřejmě nechci provozovat politiku, neboť té jsem dalek právě jako víry v nějaké náboženství nebo v imaginárního »milého pánaboha« a »Boha Otce« atd., takže budu psát jednoduše to, co vyplynulo z vypátraných a proběhlých záležitostí, co se právě nyní odehrává nebo bude odehrávat v budoucnosti – pokud budu moci zodpovědět, abych o těchto budoucích věcech něco řekl – a co bude nutno otevřeně zmínit. Abych sám provozoval politiku, to nebylo nikdy a není ani teď mojí věcí, a tudíž se jí straním jako »čert kříže«, jak říkají křesťané. Co budu tedy o politice v tom či onom ohledu muset uvádět, bude pouze to, co je jí způsobováno. Politiku tedy v žádné její podobě neprovozují, ale jmenuji vždy jen to, co se jejím vlivem nebo vlivem jejich usnesení rozhoduje a vykonává, k čemuž si dovolím povědět – tedy právě aniž bych politikařil –, zda je nějaké politické usnesení a z něj plynoucí jednání podle mého logického uvážení dobré nebo špatné, resp. správné nebo chybné. A tak zmíním například to, že se na veřejnosti ustavičně jednostranně nadává na Rusko, resp. na Putina kvůli tomu, že verbuje a nasazuje do války na Ukrajině žoldáky, ale že Zelenskyj od samého počátku dělá totéž, a že dokonce do války »zaměstnává« americké a švýcarské žoldnéře, jakož i ty z Německa, Francie a Anglie atd., o tom se kvůli stranné zaujatosti záměrně mlčí a hrubě se pošpiňuje pouze Rusko. A jedním dechem je k tomu nutno pranýřovat i to idiotství, že stále více nadšenců do války, státních prezidentů a slabomyslníků požaduje, aby lidé nesmyslně přiváděli na svět stále více a více potomků, že to dál nejde. Ale právě tím, že bude svět obývat ještě více a více pozemšťanů, bude vyvoláváno a vedeno ještě více válek. Výsledkem totiž je, že čím více je lidí a čím více se v důsledku toho pro jednotlivce zmenšuje a zákonitě zužuje volný prostor k životu – a to se děje permanentně –, tím choulostivějšími se stávají také jejich vzájemné vztahy, to jest způsob, jakým spolu zacházejí. A tak se spolu zákonitě prou, ba co víc, kvůli nezměrnému přemnožení, a tedy přelidnění, se mezi nimi množí také rozbroje, jelikož se lepí stále těsněji na sebe a nemají už skutečnou volnost k pohybu, což vede nutně k názorovým rozepřím, nárokům, přáním a tužbám, jež nakonec vyúsťují v agrese, fyzická napadení, násilí a války.

Faktem je, že věci, které jsem viděl, zažil a zjišťoval po celém světě při svých pobytech ve všech zemích – již spolu se Sfath a do dnešního dne často i s vámi, svými společníky z Plejaren –, mi již od mého nejútlejšího mládí otevřely smysly, a já jsem na vlastní kůži zakoušel, co všechno v chování atd. pozemšťanů běží pokřiveně. A tak jsem zjišťoval, že přemnoží ze všech těch politiků a státních prezidentů tvoří skvadru mocí posedlých individuí, a to velmi silně manicky posedlých, která jsou zvolena nebo i opětovně volena do úřadu na určitý počet let, přičemž pak vykonávají svoji prezidentskou nadvládu, při níž se nechovají jako praví počestní lidé, ale vymýšlejí četné bezmezně chybné a také i ty nejhorší zločiny, které mohou a smějí páchat, aniž by byl kdokoliv z nich volán k tvrdé odpovědnosti a byl potrestán – ať dříve nebo dnes; toto je žel na Zemi běžné, neboť všichni tito mocipánové a jejich souběžci požívají zpravidla neoprávněně naprostou imunitu, která je chrání před zákonem, a kvůli níž tedy ucházejí jakémukoliv trestu. Velmi často navíc zastávají náboženskou víru, což ovšem vehementně lživě popírají, jakož i mnozí další, kteří pracují pro úřady, armádu, policii a jiné státní instituce veřejné správy a jsou křesťansky věřícími. Ti rovněž vykonávají moc a páchají teror proti občanstvu a obhajují zákony, vyhlášky, reglementy a nařízení atd., jež se přičí všemu rozumu a zdravému úsudku, a jež jsou navíc směšné. Toto se v současnosti praktikuje a zaměřuje i proti nám, avšak s těmito způsoby jsme konfrontováni už asi 50 let, jelikož my z FIGU jsme tu vnímáni takříkajíc jako »cizí lumpové«, a navíc se zdržujeme jakékoliv náboženské víry. Toto byl od samého počátku, kdy jsme se nastěhovali do Hinterschmidrüti, pro fanatické křesťanské věřící v Tösstalu dostatečný důvod k tomu – ať už bydleli ve Schmidrüti nebo v okolních obcích, to já nevím –, aby nám v jakékoliv noční době telefonovali, hrozili

nám a přáli nám smrt a to nejhorší možné. Dokonce přilepovali na domovní dveře lístky se zlými výhrůžkami, zatímco Amata Stetterová, Olga Walderová a Margreth Flammerová byly na cestě do Střediska osočovány jako čarodějnice a častovány výhrůžkami, že by měly být jako v dřívějších dobách zaživa upáleny na hranici, včetně mě, jelikož jsem přece učiněný satan v lidské podobě a ta UFO, jimiž se zabýváme, nemohou být nic jiného než lodě duchů plné dáblů atd. To nakonec Amatě, Olze a Margreth stačilo k tomu, aby kvůli strachu z našeho společenství vystoupily a šly svou cestou. Já jsem o tom ovšem mlčel a nikomu jsem nic neříkal, protože jsem si nepřál, aby mohla ještě i z naší strany vzbázet proti obyvatelstvu Schmidrüti a okolních obcí zášť či podobně. Krom toho jsem přece nevěděl, kdo byli ti lidé, kteří proti nám působili. Na telefonu neřekl svoje jméno nikdo z těch – a to nikdy, ať už to byli mužové či ženy –, kteří pokládali za nutné nás telefonicky osočovat, hrozit nám a vyzývat nás k tomu, abychom odsud zmizeli, jelikož sem sektáři atd. nepatří. A že jsme se nábožensky neangažovali, to nám bylo také kladeno k tíži a byli jsme uváděni do souvislosti se satanem. My z FIGU nemáme vůbec nic společného ani s UFO, ani s žádným náboženstvím či sektářstvím, a tedy ani s žádnou vírou nebo fantaziemi atd. My z FIGU víme o faktické pravdě v tom směru, že Bůh, náboženství, andělé, svatí, duchové a ani víra v ně nepředstavují to, čím je pravdivě Tvoření, které od lidí nepožaduje vůbec pokoru, nýbrž vážnost, rozum a soudnost. Avšak každý, kdo propadl nějaké náboženské víře, kdo zastává víru v Boha nebo anděly, Božího syna, světce a duchy atd. a kdo věří tomu, že Bůh stvořil vše a že působí úplně nade vším, ten je přívržencem něčeho pomateného. Nikdo z lidí, kteří věří nějakému náboženství, nezná a neuznává Tvoření jako to, čím vpravdě, fakticky a vsutku je, tedy jako přírodu a v tomto smyslu jako celou univerzální existenci, tedy i včetně veškeré v ní jsoucí energie a síly, vedle níž neexistuje nic jiného, dokonce ani nejnepatrnější špetka. My z FIGU – tedy jako členové Základní skupiny, jako členové pasivní, mecenáši a stejně smýšlející po celém světě – toto víme a zastáváme, a sice aniž bychom Tvoření uctívali nebo vzývali, neboť jej jednoduše chováme ve vážnosti a ve cti, oceňujeme jej a podle svých nejlepších dovedností jej chráníme. A to by měla být pro každého člověka povinnost, poněvadž je schopen žít a existovat pouze díky tomuto Tvoření, díky jeho energii a síle – která se správně nazývá Tvořivou životní energií –, stejně jako úplně vše v oblasti Tvoření a jeho Univerzu.

Má se tedy vyučovat tomu, že pravým a daným Tvořením není Bůh a Boží syn atd., nýbrž příroda a její celovesmírná existence, energie a síla, a že mají lidé toto Tvoření důstojně a čestně respektovat a chránit, neboť jeho energie a síly zajišťují všechen život všeho existujícího. Tato energie a síla, Tvořivá energie a její síla, zaručují, aby se mohl každý život evolvovat, a tedy dále vyvíjet, a sice v běhu stále dalších, nových životů, resp. existencí, a to nikoliv ve smyslu znovuzrovnání, jak o tom lidé mylně a chybně vyučují, nýbrž v tom smyslu, že po smrti životní formy – ať už je to člověk, vyšší či nižší zvíře nebo jiný samostatně se pohybující tvor, anebo nějaká rostlina jako např. strom, květina, stéblo trávy, řasa či mech, anebo je to kámen, skála či půda – je vše začleněno do evolučního procesu a po svém zániku se to znovu obnovuje. Dotyčná forma se však nezrodí znovu v téže podobě – jak se tvrdí na základě esoteriky, náboženství či jiné mylné víry –, a proto neexistuje ani znovuzrození člověka a ten se nemůže »připravit« na svůj příští život přáními a podobně, jako například v tom smyslu, že bude mužem nebo ženou, králem či plným vědomostí a moudrosti. A tak je to i dobře a správně, neboť kdyby existovalo znovuzrození a to, že by si mohl člověk předem určovat nebo i jen přát, že bude v příštím životě tím či oním, tak by na Zemi byla ještě mnohem větší katastrofa než ta, která na ní už nyní je v tom smyslu, že vládne násilí, vraždění a zabíjení a že otrásají světem války. Kdyby se lidem mohla plnit přání nebo předurčení ve vztahu k jejich příštím životu, tak by se znovu a opět rodilo přílišně mnoho mocichtivců, vrahů, zabijáků, podněcováčů války, zlodějů, bytových lupičů, osob štítících se práce a lůzy všeho druhu a ti by úhrnem zaplavovali svět. To by znamenalo, že by situace tady na Zemi začala být ještě mnohem horší než právě ta, která vládne již od nepaměti v tom smyslu, že pozemské lidstvo bylo a je nadále konfrontováno se všemi těmito zločiny a kriminálními zvrhlostmi, které se od doby vzniku předlidnění rapidně stupňují. Vrazi, mocichtivci a váleční dychtivci atd. by si pro svůj příští život předurčili

tytéž ambice, takže by pak zaplavovali celé lidstvo, což by překonávalo například i veškeré vraždění z činnosti vojenských armád a dále i úhrnem všechny zločiny a kriminalitu.

Nuže Tvořivá životní energie – pokud člověk zemřel – oživuje sice po delší době znovu nějakého člověka, avšak absolutně nové vědomí absolutně nové osobnosti. Životní energie, která unikla z těla člověka a která vstupuje do oblasti roviny »klidu«, »spocinutí« a »zpracování«, v níž prodlévá dlouhou dobu a kterou lidé nazývají oním světem, vypracovává vše, co bylo ve hmotném životě nashromážděno, v evoluční vědě, a přepracovává to tedy v nové vývojové hodnoty. Ty bude nová osobnost ve svém životě využívat, a sice bez jakékoliv relevance k dřívější osobě, a bude tak činit naprosto neutrálně, sebeurčujícím způsobem v kontextu veškerého okolního prostředí, do něžž bude zrozena. Z toho důvodu si každá nově narozená osobnost již od samého základu v každém ohledu sama určuje, k čemu se chce vyvinout, a zda se tedy bude nechávat ovlivňovat rodiči a jejich výchovou, svým příbuzenstvem, svými přáteli, školou, vrchnostáři a armádou atd., nebo zda se bude rozvíjet samostatně podle svých vlastních schopností a předloh atd. a zda se bude či nebude chtít stát pravým člověkem.

Nyní zpět k tomu, o čem jsem hovořil ve vztahu k FIGU a ke všem těm útočnostem proti nám. Slovní útočnosti tohoto druhu sice polevily, zato však vznikly nové fámy. My jsme v noci zapínali osvětlení a lidé od nás vykonávají na pozemku dozor a noční hlídku, díky čemuž to zlovolné páchní škod přestalo a máme teď od toho pokoj, avšak vzešly kvůli tomu hlupácké fámy o tom, že to tak děláme jen proto, aby mohla UFO bezpečně přistávat. Tohle idiotické a směšné tvrzení se mi nedávno doneslo a rozšiřují jej zjevně lidé, kteří stále ještě věří, že my v Hinterschmidruti máme s UFO něco společného, ale to my nemáme, jelikož my se těmito »neznámými létajícími objekty« přece nikterak nezaobíráme. Jak tohle tvrzení vůbec vzniklo, tedy že se zabývám UFO, to já nevím – ale možná to souvisí s tím, že se mi na počátku 60. let 20. století podařilo vyfotit nad Curychem jednu formaci UFO ve tvaru V, načež jsem tuto fotografii dal k dispozici jedněm novinám a později ji také publikovali v Německu manželé Veitovi ve Zprávách o UFO.

My v Hinterschmidruti jsme ovšem asi už 50 let terorizováni a sužováni pomatenými zákony a předpisy atd., ba dokonce vláčení před státní zastupitelství – a nakonec pravděpodobně skončíme i před soudem a budeme potrestáni –, jelikož jsme prováděli správné kroky k tomu, abychom zchátralé budovy, sesutý terén, Kostelní cestu (Kirchenweg) a zcela zdemolovaný luční pozemek opět uvedli do pořádku. A s těmito praktikami nás konfrontují lidé z úřadu, kteří tehdy, asi před 50 lety – kdy bylo všechno nutné vyřídit a kdy jsme vše na vlastní náklady uváděli do pořádku, což činíme i nadále –, dokonce ani ještě nebyli na světě nebo byli nezletilými děcký, zato se však dnes mocně vypínají a dirigují, ačkoliv o nutnosti prací, které je třeba provádět, nemají ani potuchy, anebo dokonce nic netuší ani o těch pracích jako takových. A tak je tomu i tehdy, když si osvojili kancelářskou profesi atd., jako kupříkladu ti, kteří nesmyslně vydávají zákony, jež nakonec přinášejí škodu namísto užitku, pokud jsou následovány.

Inu, předtím, než jsme koupili zcela zchátralý dvůr Hinterschmidruti a uváděli vše opět do pořádku – v čemž jsme pokračovali až do nynějška, přičemž jsme vytvořili takřikajíc ráj –, nepodnikal příslušný úřad zhola nic, aby nechal vyřešit ty choulostivé problémy, které v Hinterschmidruti a v jeho okolí vládly. A tak úřad nikdy nekritizoval, když dřívější vlastníci a obyvatelé Hinterschmidruti jednoduše prorazili díru do domovní jámy na močůvku a vykopali do země strouhu, aby tak domovní výkaly svedli do veřejných vod a mohly do nich odtékat – a tak to trvalo po 18 let, aniž by se úřad byť jen jedinkrát věnoval řádnému řešení a přijal proti tomu opatření. Nikdy nebylo kritizováno ani to, že lovci z kuchyňských oken a ze stájového okna stříleli na divokou zvěř, a tak se proti tomu něco podniklo až tehdy, když se do Hinterschmidruti nastěhovalo FIGU a já jsem těm lovcům zapověděl, aby z těch oken dále stříleli. To mělo za následek, že byla informována policie a že k nám napochodovalo přepadové komando z Winterthuru, kde pak ale velitel vůči mě připustil, že jsme byli v právu, když jsme zakázali, aby se z těch kuchyňských oken a ze stájového okna na tu divokou zvěř dále páli. A úřad se nestaral ani o to, že byly

cementové roury veřejných vod – jednalo se o 4 horské odtoky – jednak zcela ucpané a jednak popraskané, takže vody jednoduše odtékaly přes přírodní cestu, a tak jsme to uvedli do pořádku my z FIGU; to ovšem úřad dnes kritizuje, jelikož jsme na pozemku uvedli do pořádku i další věci a museli jsme prozatímně položit provizorní vodovodní potrubí, aby se nám neodplavoval nový materiál. Za účelem kritizování tohoto potrubí k nám napochodovali dokonce 2 policisté spolu s 5 členy úřadu a novým lesníkem, z nichž nikdo nerozuměl – a ani nerozumí – ničemu z toho, co je nutno činit, aby se daly nezbytné věci do pořádku, zato však jmenovali nesmyslné zákony a vyhlášky, aby všechny naše nezbytné snahy, jimiž jsme tvořili pořádek, prohlásili za trestné. A třebaže tihle lidé před cca 50 lety ještě nebyli na světě nebo byli malými dětmi a nemají ani potuchy o tom, v jakém více než překérním stavu tehdy celé to vadné hospodářství bylo, aniž by proti tomu úřad cokoliv podnikl, tak sem dnes přicházejí a citují zákony a vyhlášky, které mají za cíl, aby bylo vše namáhavě a nákladně uvedeno zpět do toho choulostivého a zcela zchátralého původního stavu a aby věci uvedené do pořádku byly pokutovány. Za to, že jsme vše, co bylo na budovách, pozemku, lese a veřejných vodách zpustlé, uvedli opět do pořádku – což nás stálo více než statisíce švýcarských franků, k nimž úřad nepřispěl ani halířem –, je nám nyní poděkováno tím, že je na nás neoprávněně hrubě dotíráno.

Také obecní silnici jsme na vlastní náklady udržovali v řádném stavu, protože to úřad nečinil – a tak je tomu ještě i dnes a my musíme ustavičně plnit výmoly, a tím pádem silnici opravovat. Právě tak i sami odklízíme sníh, ačkoliv by to byla finanční povinnost úřadu, ale za naše nasazení nám neděkuje ani čert. Tu se skutečně nabízí otázka, kdepak zůstává právo a zda by se to vše přece jen nemělo uvést ve známost v médiích, aby se celý svět dozvěděl, co se tu hraje.

Inu, silnice byla dosti laciným způsobem upravena pouze jedinkrát, když se muselo nově pokládat vodovodní potrubí do Schmidrüti. To bylo ale opět již před lety – a úřad se nestará o to, aby byla ta silnice udržována v pořádku, takže to děláme – stejně jako dříve – sami a na vlastní náklady. K tomu také patřilo, že se úřad nestaral o to, že dřívější majitelé Hinterschmidrüti vymycovali les, a to na velkých plochách, které jsme my z FIGU nechali znovu zalesnit zahraničními dělníky, a navíc jsme kolem dokola té oblasti vysázeli nové rostliny. Potom někdo z obce pověřil dva dopravní podniky tím – a sice bez mého vědomí –, aby sem odněkud zavezly a vyklopily velká množství výkopového materiálu, čímž vznikla dvě velká prostranství, která jsou dnes po mnoha letech kritizována a za něž se svaluje odpovědnost na mě, ačkoliv jsem s nimi neměl ani v nejmenším nic společného. Tehdy jsem nebyl informován ani o tom, kdo z úřadu vydal to nařízení, aby sem ty dvě firmy dopravily velkými nákladáky ty četné várky výkopového materiálu o objemu stovek kubíků, a aby je tedy pak i vyklápěly na pozemek Hinterschmidrüti, a sice tam, kde jsou dnes parkoviště. A toto se odehrálo, aniž bych byl o tom předtím informován, a když jsem se pak dotázel, kdo udělil tuto zakázku, tak mi bylo stroze a nevlídně řečeno, že to byl někdo z obecní správy. Třebaže jsem pak kladl další otázky, dostal jsem pouze odpověď, že se mám přece zeptat obecního prezidenta Tschumiho. A toto se dělo vedle mnoha dalších věcí, jako například i těch, že se působilo k naší škodě a že někdo na kopci na Kazatelně namontoval velký prak a vrhal jím velké šutry na naši domovní střechu a eternitovou domovní stěnu, čímž je zdemoloval, takže jsme je museli nechat zcela nově zřídit. Jeden armádní hlídač nám také rozškubal a rozřezal 300 jedlových sazenic atd., což jsme ovšem na policii nenahlásili, stejně jako ani žádné jiné případy a vražedné útoky na moji osobu, i když při nich někteří členové FIGU unikli jen o vlasek zásahu a eventuálně i smrti. Policejní zpráva byla sepsána jen jedinkrát v Mehrauli, jelikož byl při vražedném útoku přítomen indický prezident, dr. Rádhakrišnan, jenž trval na tom, aby byla zpravena policie. Tehdy mě projektil zasáhl do levé paže, ale kvůli tomu jsem tu paži neztratil. Onehdy jsem se vrátil zpět do Evropy, ale po třech měsících – během nichž jsem v Curychu převzal a vykonával úkolovou práci v oblasti armování² – jsem se opět vydal na cestu do Persie a Západního Pákistánu, abych pak znovu pracoval v Indii. Když jsem přicházel z Řecka,

2 **Armování** je způsob, jak vyztužit betonovou plochu nebo konstrukci. Principem je vkládání betonářských sítí nebo ocelových prutů přímo do stavby, co nejlouběji do betonu; pozn. překl.

tak mne v Istanbulu oslovil jeden Švýcar, který se jmenoval Robert Tzuzi, a ten mě poprosil, zda by se mnou směl cestovat přes Turecko a Sýrii, protože se chtěl dostat do Izraele. A jelikož k tomu tento muž zjevně potřeboval pomoc, poněvadž neuměl cizí jazyky – mluvil jen švýcarskou a klasickou němčinou –, tak jsem souhlasil a udělal jsem právě okliku přes jižní Turecko a Sýrii, abych ho dostal do Jordánska, odkud pak mohl do Izraele. Inu, úplně se to nepodařilo, neboť jsem pak v jižním Turecku přišel po autobusové nehodě o levou paži, když v Iskenderunu narazil protijedoucí autobus bočně do autobusu, v němž jsem seděl a byl na cestě k hraničnímu přechodu Bab al-Hawa (Brána větrů) a do Sýrie, zatímco Robert Tzuzi jel dřívějším autobusem již přede mnou, přičemž jsme se chtěli opět shledat v Sýrii, v Halepu (Aleppu), kde se přece brzy budou roztahovat rebelové, kteří přijdou z jihu a budou vraždit a bořit, protože v roce 2011 vzplanula občanská válka, která dílem těch rebelů trvá dodnes. Ale Sýrie byla přece již v 60. letech ohniskem násilí; a když jsem tam jednou byl, tak jsem zažil v Damašku, jak Háfiz al-Assad – ten byl zřejmě tehdy generálním tajemníkem strany Baas a dále i ministrem obrany nebo tak – nechal na ulicích města postavit děla a pálit do davů lidí, jak jsem sám spoluzažil. Jedním z těch děl byl – jak jsem mohl rozpoznat – starý flak, jenž byl ve světové válce mezi lety 1914–1918 používán jako protiletický kanón. Později se přece Assad stal státním prezidentem a takřkajíc diktátorem, zatímco jeho syn Bašár studoval v Anglii a stal se zubním lékařem, avšak jeho diktátorský otec jej pak zavola zpět, načež se stal časem syrským diktátorem. Tahle diktatura vedla již v dobách Háfize al-Assada – tedy otce Bašára al-Assada – k ustavičným vzpourám, které v celé Sýrii dodnes přetrvávají a nyní se přenesou až nahoru do Halepa, přičemž části té rebelové armády budou v Halepu běsnit ještě tento rok. Kdy tomu tak bude, to již nevím přesně, ale bude to tento rok.

Tedy ještě zpět k Robertu Tzuzimu; na cestě tam, tedy právě do Halepa v Sýrii, mu jeden německy mluvící policista – kterého jsem znal ze svých dřívějších průjezdů do Sýrie – v Reyhanli vyprávěl, co se odehrálo ohledně mé nehody, a tudíž se Robert vrátil zpět do Iskenderunu a doprovázel mě pak (když jsem se sám propustil z nemocnice a napsal na lísteček »léčebný řád nedostatečný« a následně upadl do deliria) až do Damašku, načež cestoval do Jordánska a pak právě dále do Izraele.

Nuže, řidič toho druhého autobusu byl opilý a narazil bokem do našeho autobusu, kvůli čemuž se má levá paže vyvrstila z okna, rozdrtila se a já ztratil vědomí. Proto jsem byl pak jednoduše položen do příkopu na straně silnice a přikryt, jelikož si lidé mysleli, že jsem mrtvý. Teprve o 4 hodiny později zjistil lékař, který byl přece jen přivolán, že jsem ještě naživu, a tudíž jsem byl dopraven do nemocnice a má rozdrčená paže byla amputována. Tehdy zrovna probíhalo to dilema kolem Kypru a zranění vojáci byli odtamtud dopravováni do téhož nemocničního sálu, v němž jsem byl já, a o ně se pečovalo dobře, zatímco péče o mě jako cizince nebyla zrovna výtečná, a tudíž jsem si po 8 dnech oblékl svůj zakrvácený oděv a košili s roztrhaným rukávem a ze špitálu jsem se sám »propustil«. Pak ještě vím, že jsem v Iskenderunu procházel po ulici, ale náhle jsem ztratil vědomí. O několik dní později jsem opět přišel k sobě, a sice v Damašku, v Sýrii. Krátce nato jsem opět pozbyl vědomí, a když se mi vrátilo, tak jsem byl zase na severu Sýrie, a sice v Halepu, kde jsem byl dobré 2 dny při vědomí, než jsem jej opět pozbyl, načež se opět na několik hodin probudilo až v Iráku, a sice v Bagdádu, nicméně poté se mi opět vytratilo. Když jsem vědomí opět nabyt, bylo to na lavičce u Zlaté pláže ve městě Kuvajt. Tam jsem pak také zjistil, že od mé nehody uplynulo již jeden a půl měsíce, během nějž jsem očividně cestoval po okolí v deliriu a došel do Kuvajtu.

Tady ve Švýcarsku jsme se Silvanem podali hlášení na policii v Pfäffikonu, když na nás bylo v Salandu vystřeleno a kulka našťěstí strefila jen čelní sklo. Ještě jsme viděli střelce, jak odbíhá pryč, s puškou v ruce, a Silvano trval na tom, abychom šli na policii. V Pfäffikonu jsme policistovi vyprávěli, co se přihodilo, ale ten nás pak přesto odpálkoval a tvrdil, že to čelní sklo zdemoloval pouze kámen z kolem jedoucího vozu – třebaže na silnici nebylo vůbec žádné jiné auto a my jsme toho střelce i viděli.

Toto má být tedy pro jednou řečeno, aby bylo objasněno, co se tady s námi asi už 50 let »hrálo« a v čem se bude patrně tímž nebo podobným způsobem pokračovat dále. Ale nyní navážu na to, o čem jsem mluvil předtím: Zvláště a na nejvýznamnějším místě zemí po celém světě jsou to ti nepočestní státní prezidenti – nikoliv ti počestní – a samozřejmě i jejich spolupracovníci a souběžci, kdo páchá bezpráví a tropí pohromy tím, že v každém bezprávném státě po celé Zemi požívají přísnou a účinnou imunitu, která platí pro všechna jejich nesprávná a samolibá rozhodnutí a jednání, a rovněž i pro faktické trestné činy. Tato imunita pro státní prezidy je nebo může být dána i v zemích, které jsou vedeny řádně, avšak nabízí se otázka, do jaké míry je pak tato imunita případ od případu uplatňována, pokud se státní prezident dopustí provinění. Avšak je nutno jasně podotknout, že tato imunita neplatí pro žádnou jednotlivou osobu z lidu, neboť ta je podle obsáhlých zákonů a trestních ustanovení vydána při jakémkoliv trestném činu všanc zákonům a bývá za každé jednotlivé provinění bez pardonu potrestána, zatímco nejvrchnější vládní činitelé bezprávného státu unikají se svými bezprávnými skutky trestu a jednoduše kvůli své imunitě vyvážnou, pakliže dotyčný prezident bezprávného státu požívá při páchání svého bezpráví beztrestnosti, což může být způsobeno i pochybnou zákonnou praxí.

Quetzal O tom je mi něco známo z vysvětlení Semjase, neboť ta byla přece na počátku tady ve Středisku kompetentní a následně i Ptaah, který mi toho také hodně vyprávěl, a tudíž jsem o těchto nespravedlivých intrikách státních předáků informován. Jelikož však nyní Grémium dalo souhlas k tomu, na co ses tázal, a o některých věcech se má tedy otevřeně hovořit, tak chci následně ukázat – pokud se podívám na bezpráví, které od nepaměti páchala a ustavičně páchá i dále Amerika vinou krajně bezskrupulních prezidentů –, že vskutku nikdy a ani v jediném případě nebyl nikdo z těch provinilých amerických prezidentů postaven před soud a volán k odpovědnosti za nekalá a protizákonně učiněná jednání a nařízení atd., která si žádala bezpočet miliónů lidských životů, a sice již od nepaměti, za což nebyl žádný z těch chybujiících amerických prezidentů nikdy na základě práva a zákona odsouzen a potrestán.

Billy Ano, že by se něco takového stalo, mi není dodnes známo. A právě tak ani to, že by za zločiny všeho druhu atd., které byly prováděny po celém světě z rozkazu nějakého mocipána USA, byl tento mocipán, resp. americký prezident kdy odsouzen a na doživotí zavřen a uvězněn. Tihle prezidenti svými rozkazy a svojí vůlí, a také svojí zhoubnou vinou, mocichtivostí, mstivým smýšlením a ve jménu všech amerických států a jejich vojenské armády bezskrupulózně osnovali a vyvolávali povstání a války nebo se do nich neoprávněně vměšovali, čímž na mnoha místech Země rozsávali pohromy, neštěstí, bídu a nouzi – spolu se svými tajnými službami a jinými silami a při výkonu své politiky. Tímto způsobem spáchali milióny vražd, podporovali znásilňování lidí, bořili a také bezmála vyhlazovali národy, přičemž podněcovali i zlé hrůzné činy, hnus a rovněž úděsnou bídu a nevýslovnou nouzi. Myslím si tedy, že je pravdivým faktem, že žádný provinilý prezident USA nebyl za své hanebné činy a za zlé zločiny, které nařizoval, nikdy zažalován. A právě tak nebyl ani jeden nikdy zažalován za kvanta zlých zvráceností, která z jeho hanebností a zločinů vyplynula, a ani za milióny bestialit, mučení, hrůzy, vraždy, destrukce a nejtěžší zločiny atd., a navíc ani za donebevolající a nevýslovný děs, bídu a všechnu tu nouzi. To vše zůstávalo doposud vždy nepotrestáno, jelikož američtí prezidenti jsou chráněni svou imunitou, což se tedy vztahuje i na všechno to zlé a obludné, jako například na to, co vojáci spáchali na ženách svým znásilňováním, za což nebyl nikdo nikdy odsouzen, ani potrestán.

Také jiní státní prezidenti – to je také ještě nutno říci – byli a jsou zapleteni do dalších a velmi velkých zločinů proti lidstvu, a to i dnes a zcela speciálně ve vztahu k přelidnění, které chtějí šíleně dále podněcovat, takže o to vyvíjejí snahy. A k tomu vyzývají zrovna a právě státní prezidenti, jako například Putin, který – jak bylo dnes ráno vysvětlováno ve zprávách – údajně podepsal nařízení nebo zákon, který do budoucna zakazuje bezdětná manželství, patrně proto, aby byla zajištěna další potrava pro děla, ale zatím nemohu potvrdit, že je to pravda. Ale zanechme toho, neboť jsem dostal dotaz na látku »Agent Orange«, která byla používána ve válce ve Vietnamu, a chci jej tady zodpovědět, protože ta osoba, která

jej položila, čte kontaktní zprávy. Z toho důvodu jsem si udělal rešerši na internetu, abych vše poněkud dopodrobna vysvětlil, z čehož vyplynul následující text:

Zhoubné pozdější následky látky »Agent Orange« ve Vietnamu

Ve válce ve Vietnamu používala Amerika bezskrupulně látku »Agent Orange«, která udělala ze statisíců dětí mrzáky, ale američtí pověřeni činitelé – zejména ti, kteří za to byli odpovědní, na nejčelnějším místě prezident USA – kvůli tomu špatné svědomí nemají, ale pokračují ve svém zločineckém jednání bez zábrán dále!

»Agent Orange«, jehož mezinárodní identifikační číslo CAS zní »39277-47-9«³, nemá s německým pojmenováním, resp. pojmem »agent« nic společného, neboť ten znamená osobu, která z tajného pověření vyřizuje zakázky nějaké vlády nebo provádí určité a zpravidla, resp. většinou, nelegální zakázky vojenské či politicky nařízené apod., což mohou být například vraždy, podněcování intrik a pomluv či špionáž atd. Dále bývají agenti pověřováni i tím, aby do nějaké země či do koncernů atd. nastrčili jiné agenty nebo aby jiné agenty usvědčili, zatkli či zavraždili. Agenti bývají nasazováni i za účelem hospodářské špionáže – často na bázi provize –, a rovněž ke zprostředkování výnosných obchodů, ale právě tak i k tomu, aby zprostředkovali zaměstnance; bývají však nasazováni i v diplomatických službách, aniž by však jejich jednání mělo diplomatický charakter.

Pojmenování »Agent Orange« bylo odvozeno z oranžově zbarvených potiskových pruhů, jimiž byly označeny sudy, které právě obsahovaly látku »Agent Orange«. Pokud blíže vyložíme anglický pojem »agent«, tak ten znamená něco jiného, a sice »prostředek« nebo v širším významu »účinnou látku«, a tudíž tento pojem zahrnuje i další, avšak méně známé herbicidy, jako je »Agent Blue«, »Agent Purple«, »Agent Green«, »Agent Pink« a »Agent White«.

»Agent Orange« je chemický defoliant⁴, který ve válce ve Vietnamu a v laoské občanské válce zločinecky a velkoplošně nasazovala armáda USA, aby zničila užitkové plodiny. Tento nebezpečný jedovatý defoliant nasadily americké bojové oddíly poprvé v lednu 1965, a sice v rámci »Operace Ranch Hand«, aby tak nepřátelskému »Vietkongu«, resp. gerilovému hnutí FNL (Národní fronty osvobození Jižního Vietnamu) zničily krytí, to jest hustě listnaté svahy džungle, na nichž Vietkong převážně operoval. S pomocí defoliací velmi hustých listnatých porostů džungle byly Vietkongu stíženy aktivity a jeho schopnost obstarávat si potravu. »Agent Orange«, který byl vyroben jako herbicid a byl znečištěn tetrachlordibenzodioxinem, tedy látkou TCDD, byl na velkých plochách rozprašován helikoptéry a letadly americké armády, kvůli čemuž onemocnělo asi čtvrt miliónu amerických vojáků, ale rovněž i několik set tisíc obyvatel oněch oblastí, v nichž byla tato látka rozptylována, přičemž byla i dále roznášena větrem, a proto zamořila hodně krajin a kontaminovala rostlinnou říši i půdu. Okolnost, že jí byli otráveni nesčetní lidé, vyšší a nižší zvířata a samostatně se pohybující životní formy všech rodů a druhů, kteří vlivem tohoto jedu zemřeli a jejichž potomci byli zmrzačeni, je naprosto jasná a nelze ji popřít.

Nuže, TCDD, který je znám jako nejedovatější dioxinová látka, která vzniká jako odpadní produkt například při spalovacích procesech, představuje velmi jedovatou sloučeninu, zvláště chlóru a uhlovodíku. Tento jed způsobuje závažné zdravotní škody, jakož i tělesné vývojové vady u rostoucích dětí a plodů těhotných žen. Z toho důvodu trpí kvůli této látce rostoucí děti – jako už

3 Číslo CAS je číselné označení přidělené chemickým látkám organizací US Chemical Abstracts Service (CAS); pozn. překl.

4 Defoliant (lat. folium – list) je druh herbicidu používaného zejména před mechanizovanou sklizní plodin (např. u řepky olejné, semenných luskovin, brambor, bavlníku, atd), který u rostliny způsobuje odpadávání listů (defoliaci); pozn. překl.

i embryu a následně, od 9. týdne po oplodnění, zárodek v těle těhotných žen – tělesnými vývojovými vadami, jež mají zmrzačující charakter.

TCDD působí, jak lze zjistit z odborných spisů, mimo jiné fetotoxicky (toxicky na zárodek), resp. teratogenně (vyvolává vývojové anomálie) a vykazuje biologické, chemické nebo fyzikální vlivové faktory, které v organismu způsobují vývojové anomálie. V zásadě tedy poškozuje již nenarozené dítě v mateřském lůně a krom toho je TCDD velmi perzistentní, což znamená, že v životním prostředí zůstává po dlouhou dobu a životní formy jej do sebe pojmají dýcháním a kůží, kvůli čemuž může škodlivě a mrzačivě působit na jejich organismus. A hovořím-li o životních formách, tak tím myslím v první řadě člověka a v druhé i vyšší a nižší zvířata a všechny samostatně se pohybující životní formy všech rodů a druhů, jež jsou schopny pojmát tento jed svojí kůží / vnějším pláštěm nebo dýcháním či ústy. O tom však zjevně nebyly vedeny žádné studie anebo nebyly uvedeny ve veřejnou známost, ale je jen logické říci, že jedy všeho druhu jsou pro všechny rody a druhy samostatně se pohybujících životních forem právě jedovaté.

Faktickými viníky byli prezidenti Richard Nixon a Lyndon Baines Johnson, kteří byli na základě svých lží zodpovědní za rozpoutání vietnamské války. Za své lži, jimiž válku ve Vietnamu odůvodňovali, nebyli ovšem nikdy voláni k odpovědnosti, stejně jako ani za nasazování látky »Agent Orange«, které trvalo od roku 1961 do roku 1972. Tento jedovatý defoliant měl za následek, že statisíce vietnamských dětí přišly na svět s těžkými vrozenými vadami jako mrzáci. Lyndon Johnson ani Richard Nixon nebyli nikdy voláni k odpovědnosti ani po skončení svého prezidentského úřadu.

Vietnamská populace pod břemenem, které na ni bylo uvaleno nasazováním látky »Agent Orange« a dalších jedovatin, dodnes ustavičně trpí – což se ale do dnešního dne zcela zamlčuje. Těmito látkami otravovala americká armáda během vietnamské války – od roku 1965 do roku 1975 – nesmírně rozlehlé části země. Odpovědný za to byl americký prezident Lyndon Baines Johnson a potom zprvu i jeho následovník, prezident Richard Milhous Nixon, který pak ale vietnamskou válku ukončil, načež se v roce 1975 Vietkong rozpustil. Nixon ve vietnamské válce oslabil americkou angažovanost a vedl deeskalační politiku vůči Sovětskému svazu a Číně, přičemž tajně uzavřel s Čínou, resp. s Mao Ce-tungem, jistý druh »přátelství«, které tajně udržoval, dokud Mao v září 1976 nezemřel. 9. srpna 1974 Nixon z úřadu amerického prezidenta odstoupil, jelikož mu hrozilo, že bude zproštěn úřadu, za což se chtěl pomstít, jak svěřil jednomu svému příteli. Jeho demise proběhla proto, že ze svého pověření nechával »Bílým domem« páchat činy, jimiž závažně zneužíval své vládní pravomoci, a to samozřejmě během svého úřadování ve funkci republikánského prezidenta USA.

Dotyčné jedy působí ještě i v současnosti a žádají si bezpočet obětí, neboť Američané nasazováním těchto látek natolik kontaminovali zemi, že budou tyto jedy v půdě přítomné po velmi dlouhou dobu a budou široce působné. Kvůli tomu zuří dále jejich účinky, které se během války i po ní drasticky stupňovaly a k nimž patří tělesné i organické vývojové anomálie, které se samozřejmě drasticky vyskytovaly – a vyskytují ještě i dnes – především u rostoucích a nově narozených dětí. Zhoubnou, epidemickou metlou se stala také rakovinná onemocnění, stejně jako četná další onemocnění a šířící se oslabení imunity.

Podle naší Bermunda, která se těmito obludnostmi zabývá, trpí v současné době pozdními následky látky »Agent Orange« a ostatních jedů odhadem 1,56 miliónu Vietnamců, přičemž USA dodnes neuvědly ve známost žádné údaje o nasazování dalších jedů a tato nasazování vůbec neoznámily. A tak se ještě i dnes – zhruba 60 let po aplikaci mnoha tun látky »Agent Orange« a dalších jedů, jimiž bylo tajně zamýšleno vyhlazovat vietnamskou populaci, jak dokázala vyzkoumat Bermuda – běžně objevují pozdní zdravotní následky těchto akcí v podobě různých onemocnění, přičemž se ještě i dnes rodí potomci, kteří trpí vývojovými anomáliemi orgánů a těla. Všichni takto postižení lidé však bez výjimky nedostávají od Ameriky pravou pomoc ani odškodnění, zatímco američtí

vojáci, kteří byli postiženi a zdravotně poškozeni účinky »Agent Orange« a dotyčných jedů odškodnění dostali a to musela zaplatit firma, jež byla tehdy za výrobu tohoto ďábelského produktu zodpovědná. K tomu však došlo také až tehdy, když se na základě vleklých soudních sporů podařilo připsat té výrobní firmě za důsledky té látky odpovědnost. Toto odškodnění bylo však v zásadě vyplaceno jen americkým vojákům, kteří ve Vietnamu z pověření amerických prezidentů Johnsona a Nixona vedli válku, a tudíž vraždili, přičemž také znásilňovali vietnamské ženy a děti a pak je bez okolků odstřelovali, jako se to dělo i v ostatních válkách – a děje stále naprosto běžně v každé válce, která někde na Zemi probíhá. Avšak o tom se mlčí, neboť tento druh válečných zločinů nepatří na veřejnost a nedělá z příslušníků vražedných armádních organizací hrdiny. V roce 2005 byla v USA podána hromadná žaloba, která měla za cíl odškodnit a pomoci těm, kteří byli stíženi pozdními důsledky dotyčných jedů, avšak ta byla odmítnuta a smetena ze stolu neuvěřitelně lživým tvrzením, že tehdy ... nasazením látky »Agent Orange« nebyla vedena chemická válka, a tudíž se údajně nikterak nejednalo o porušení mezinárodního práva. Tento rozsudek zabránil tomu, aby vietnamské oběti nezůstaly s prázdnýma rukama a ty dodnes odškodnění nedostaly.

To je to, co nyní vím a co jsem spolu s Asket sám viděl a zažil, a dále se jedná o to, co jsem o látce »Agent Orange« vyhledal a našel na internetu a co jsem se přiučil ke všemu tomu, co jsem už věděl.

Quetzal Dobrá, toto je jistě i dostačující, a proto mohu nyní povědět nějaké věci, které jsem se mezitím naučil, a sice zvláště o historii Ameriky a některých amerických prezidentů. Mnohé jsem se však naučil i o dalších prezidentech a diktátorech nejrůznějších států a o jejich historii, takže jsem díky tomu nabyl větších znalostí. Díky tomu jsem získal i znalost o tom, jak si státní prezidenti začasťe udržují svoji moc, jako kupříkladu v Americe, kde její prezident může kdykoliv někde v nějaké zemi zosnovat vojenský puč, ba co víc, může i někde ve světě dokonce nařídít a rozpoutat válku. Současně může i tajným službám nebo speciálním vojenským jednotkám udělit rozkaz k tomu, aby plnily speciální zakázky a páchaly vraždy, jako například v tom smyslu, aby zavraždily jednoho nebo několik politických rivalů, aniž by byl dotyčný prezident kvůli tomu volán k odpovědnosti. To proto, že americký prezident – jako často i prezidenti a další státní vedoucí jiných zemí – požívá imunitu, a to dokonce doživotně a poté, co odešel do důchodu nebo z jiných důvodů už nezastává svůj úřad. To je skutečnost, kterou americký lid jednoduše mlčky toleruje a nemůže proti tomu nic podniknout, jako tomu bývá i v různých jiných státech, kde státní vedoucí v tomto smyslu rozhodují sami a kde národy nedisponují vůbec žádným právem proti tomu byt' jen pozvednout slovo. Také ...

Billy ... ano, to se pak podvodně nazývá demokracií, a krom toho se vůbec nemluví o tom, že pro vládnoucí činitele právě platívají nebo se uplatňují jiné zákony, pravidla a vyhlášky než pro prosté občanky a občany, kteří jsou sice oprávněni volit, posuzovat legislativní předlohy a hlasovat, ale nemohou vládnoucí představitele a jejich tajné machinace přímo ovlivnit. V tomto ohledu se mají věci tady na Zemi úplně jinak než u vás, kde máte Grémium tvořené 1,5 miliónu osob, které ve vztahu ke všem žádostem atd. všech vašich národů působí poradenským způsobem, aniž by samo věci určovalo, ale musí až do odvolání plnit pozorovatelskou funkci a sledovat rozvoj v tom ohledu, jak se něco vyvíjí, tedy zda se to osvědčuje, nebo nikoliv. Nejprve tedy probíhá – jak vím již od Sfath – zkoušení a prověřování, a teprve když se to, co bylo raděno, prokáže jako dobré a správné, to bývá akceptováno a ustanoveno jako zákon, pravidlo, předpis či vyhláška atd.

Quetzal Tak tomu vskutku je.

Billy To vím, ale není mi známo, jak dlouho trvá to přezkušování, než na základě porady vzejde rozhodnutí ve smyslu přijetí či zamítnutí dané věci?

Quetzal To záleží na dané věcné žádosti, která se má přezkušovat, ale když si vypomohu pozemským datováním, tak nejkratší doba obnáší zhruba 1 rok, zatímco doba nejdelší činí asi 5 let.

Billy To je dobré, neboť tím se brání tomu nesmyslu, který vládne u nás Zemi – to manickým idiotům jednoduše znemožňuje vymýšlet nové zákony, vyhlášky, ustanovení a pravidla atd. a uvádět je v platnost a na denní pořádek, to jest takové, které pak omezují svobodu lidí a tlačí je do pozice poručníkovanych.

Quetzal Tomu je vskutku bráněno, a právě v tomto ohledu jsem se naučil tomu, co jsi nedávno svým výkladem správně uváděl, tedy že v dnešní době trpí na Zemi všechny národy velmi mnoha nevýhodami a mohou považovat za vlastní méně svobody než v době, kdy vládli zeměpanští správci a podobně. Jak jsem na základě toho, že jsem se učil dotyčné dějiny, rozpoznal, tak je faktickou pravdou, že dnes ve všech státech na Zemi vládou, jak jsi podotýkal, tisícové zákony, pravidla, vyhlášky a ustanovení atd., jejichž vinou jsou pozemšťané v mnoha ohledech skutečně svázanější a nesvobodnější než v dobách, kdy o národech ještě rozhodovaly zeměpanské správy a jiné vladařské instituce.

Billy Tím potvrzuješ, jak to celé vidím a chápu já.

Quetzal Ano, tak to můžeš chápat. Ale teď chci dále hovořit o tom, čemu jsem se naučil a co jsem vyzkoumal: Média o tom zarytě mlčí a nechávají se utlačovat mocí státních vedoucích a jejich pochopů, kteří jsou kvůli faktu své imunity držiteli bezmezné moci a kteří jsou spoluodpovědní za to, že jejich vlivem vládne kriminální nespravedlnost, kvůli níž disponují mocipáni všeho druhu více právy a větší ochranou než jakákoliv jednotlivá osoba v národě. A je nutno povědět, jak jsem zjistil, že bezmála všichni lidé z národů – s nemnohými výjimkami – o těchto machinacích prezidentů mlčí, jako i v Americe; a američtí soudci dokonce budí dojem, že USA jsou právním státem a že ty pokaždé vydávané »Regulace Nejvyššího soudu« představují »fundamentální princip USA«.

Podíváme-li se na všechny existující, takzvané demokratické státy světa, tak musíme žel rozpoznat, že vládní prezidenti a jistí další členové vlády požívají imunity, pokud jde o činy, které ve svém úřadu bezprávně páchají, a sice i ve Švýcarsku, jak jsem rozpoznal. Stíhány mohou být jen soukromé trestné činy, a tudíž tyto úřední osoby z důvodu, že mají ve svém úřadu zaručenu imunitu, nepodléhají zákonu, pokud zneužívají své působení a vykonávají chybné věci, jež se přičií veškerému právu spojenému s odpovědností, kterou jim s věrnou důvěrou národy propůjčily, nebo pokud zneužívají svoji pravomoc způsobem, který by byl v zásadě trestný; a tak úřední činitelé, kteří se provinují proti právu, zůstávají kvůli imunitě, která je jim zajišťována, naprosto bez trestu. Toto je naprosto bezprávné; a kdyby »normální osoba« z lidu dělala totéž, tak by byla tvrdostí zákona volána k odpovědnosti, potrestána a vsazena za mříže. Bylo by ovšem jedině správné, kdyby tento přístup platil bez jediné výjimky i pro všechny úřední činitele, neboť jen tak by byla každá úřední osoba postavena na roveň »normálnímu« lidu; to proto, že v zásadě žádná úřední osoba nemá a nesmí požívat zvláštních ani větších práv – ani když je členem vlády – než jakýkoliv člověk z lidu, a tudíž imunita nesmí být dána. Na Zemi se od nepaměti říká, jak jsem se nyní naučil: »Stejné právo pro všechny« a toto právo lze dodržovat jen tehdy, když před trestem nechrání imunita, a tudíž má a musí mít platnost zákon, že stíhána a trestána za jakékoliv jeho porušení bude jak nejnížší, tak nejvyšší úřední osoba z řad státních vedoucích.

Jedině tak lze zabránit tomu, aby byli prezidenti nebo jiní členové vlády a jejich souběžci atd. chráněni imunitou před trestními žalobami a tresty a aby i ve svém rozhodování neměli tak volnou ruku, jak to požaduje jejich mandát, spojený s imunitou. Také prezidenti nebo členové vlády i jejich ostatní úřední souběžci ve všech státech světa jsou osoby stejné, jako je jakákoliv osoba z lidu, a nemají zvláštní práva, výhody a imunitu, neboť ta platí jen ve smyslu ochrany, dokud se řídí zákony a dokud je záměrně neporušují. Přitom je ovšem nutno mít vždy na paměti, aby byly tyto zákony řádně, na základě rozumu a bezpečnosti života ratifikovatelné. Trestněprávně stíhat by se měla i trestná jednání a porušení zákona atd., pokud nebyla rozpoznána během doby výkonu úřední činnosti, ale až po ní.

(KONEC PRVNÍ ČÁSTI)

FIGU má dva nové kanály na YouTube, na nichž se můžete dozvědět více o Billym, Plejaren a Nauce Tvořivé energie:

Německy: **FIGU**

Michael von Hinterschmidrüti

@michaelvoigtlaender9492

<https://www.youtube.com/channel/UCvrDwu4PdnaX328s7n0PWVg>

Anglicky: **FIGU**

Michael from Hinterschmidrueti

@michaelvoigtlaender4347

https://www.youtube.com/channel/UCVRSWBSZ7LszV1y7rIJ_dHA

Neutrální informace k aktuální situaci a k ostatním důležitým tématům:

FIGU

Znamení doby – mimořádné vydání:

<https://www.figurog/ch/verein/periodika/zeitzeichen>

COPYRIGHT a AUTORSKÉ PRÁVO 2024 (německy), 2024 (česky) »Billy« Eduard A. Meier, »Univerzální svobodné zájmové společenství«, Semjase Silver Star Center, 8495 Schmidrüti, Švýcarsko. Žádná část tohoto díla, žádné fotografie ani jiné obrazové podklady, žádné diapozitivy, filmy, videa ani jiné spisy nebo ostatní materiály atd. nesmějí být bez písemného svolení vlastníka copyrightu v žádné podobě (fotokopie, mikrofilm nebo jiný postup), ani za účelem utváření výuky atd., reprodukovány nebo zpracovávány, rozmnožovány či šířeny pomoci elektronických systémů.

Originál vydán na www.FIGU.org prostřednictvím:

»Univerzálního svobodného zájmového společenství«, Semjase Silver Star Center, Hinterschmidrüti 1225, 8495 Schmidrüti, Švýcarsko. Překlad do češtiny FIGU Studiengruppe ČR: <http://cz.figurog> info@cz.figurog